

Żagań, dnia 21.01.2020 r.

Interpretacja indywidualna z dnia 21.01.2020 r.

Na podstawie art. 14j §1 i §3 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U z 2019r. poz. 900) oraz art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z 12.01.1991 r. (t.j. Dz.U. z 2019r. poz. 1170) Burmistrz Miasta Żagania stwierdza, że stanowisko wnioskodawcy [REDACTED] przedstawione we wniosku z dnia 12.11.2019 r. o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej opłat lokalnych od prowadzonej działalności usługowej na targowisku - **jest nieprawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 12.11.2019 r. wpłynął do tutejszego organu w/w wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego dotyczącej opłat lokalnych od prowadzonej działalności usługowej na targowisku.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny: Wnioskodawca podał, że jako przedsiębiorca rozpoczynam działalność usługową- gastronomiczną. Będę przygotowywał, piekł i podawał kurczaki z różną. Jednym z elementów mojej działalności jest również sprzedaż gotowego wyrobu, czyli podanie go klientowi, przyjęcie należności i przeniesienie prawa własności do wytworzonego produktu. W myśl przepisów, działalność prowadzę na targowisku.

W związku z powyższym wnioskodawca zadał następujące pytanie: Proszę wydanie pisemnej interpretacji przepisów ustawy z dnia 12.01.1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2010r. nr 95, poz. 630 ze zmianami) w świetle wyroku WSA w Gdańsku z 24.02.2012r. I SA/Gd 223/12 i wyroku WSA w Szczecinie z 6.11.2013r. I SA/Sz 539/13.

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego.

Przedstawiając własne stanowisko wnioskodawca powołał się na orzecznictwo sądów administracyjnych konkretnie na wyrok WSA w Gdańsku z 24.02.2012r. I SA/Gd 223/12 i wyrok WSA w Szczecinie z 6.11.2013r. I SA/Sz 539/13, zgodnie, z którymi podmioty, które na targowisku nie dokonują sprzedaży, a świadczą wyłącznie usługi nie podlegają opłacie targowej. Równocześnie stwierdził w moim rozumieniu w/w przepisów, nie podlegam obowiązkowi uiszczania podatku lokalnego pod postacią opłaty targowej.

Po rozpatrzeniu stanowiska wnioskodawcy organ podatkowy zważył, co następuje:

Materialnoprawną podstawę do naliczenia i poboru opłaty targowej stanowią przepisy ustawy z dnia 12.01.1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1170).

Zgodnie z art. 15 ust. 1 w/w ustawy opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach. Art. 15 ust. 2 mówi, że opłacie targowej nie podlega sprzedaż w budynkach lub ich części, a zgodnie z ust. 2b targowiskami są wszelkie miejsca, w których jest prowadzona sprzedaż.

Przy ocenie czy działalność prowadzona na targowisku podlega opłacie targowej, istotne jest określenie czy polega ona na „dokonywaniu sprzedaży”. Ustawodawca, formułując zapis art. 15 ust. 1 uopiol nie zdefiniował tego pojęcia, wobec czego zaistniała konieczność dokonania wykładni tego zapisu. Wykładni takiej dokonano m.in. w powołanym przez wnioskodawcę wyroku WSA w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2012 r. I SA/Gd 223/12 WSA, (który w swej treści przywołuje również wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 listopada 2004 r. sygn. akt III SA/Wa 182/04), gdzie stwierdzono: *"Z uwagi, iż przepis art. 15 ust. 1 u.p.o.l. mówi wyraźnie o "dokonywaniu, sprzedaży", przyjęc należy, że opłaty targowej nie można pobierać od każdej działalności gospodarczej prowadzonej na targowisku. Jedynie zawieranie umów sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c. i czynności zmierzające do jej zawarcia, nakładają na podmioty wykonujące te czynności, obowiązek uiszczenia opłaty"*.

Art. 535 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) stanowi: *Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.*

Wobec powyższego, zgodnie z powołanym powyżej orzecnictwem sądowym, o "dokonywaniu sprzedaży" można mówić wówczas, gdy dochodzi do czynności zmierzających do przeniesienia własności rzeczy i samego przeniesienia własności rzeczy - a więc przedmiotów materialnych (towarów). Przyjmując takie rozumienie, opłacie targowej nie podlegałoby świadczenie usług - które są wartościami niematerialnymi, a nie są rzeczami w rozumieniu Kodeksu cywilnego, a więc nie mogą być przedmiotem umowy sprzedaży określonej w art. 535 tej ustawy.

W ocenie organu podatkowego planowana przez wnioskodawcę działalność polegająca na „*przygotowaniu, pieczeniu i podawaniu kurczaków z rożna*” nie jest działalnością jedynie usługową. Posiłki (wskazane przez wnioskodawcę kurczaki z rożna) są rzeczami, towarami i jako takie mieszczą się w definicji rzeczy będącej przedmiotem umowy sprzedaży określonej w art. 535 k.c. a więc ich sprzedaż będzie podlegać opłacie targowej w przypadku dokonywania jej na targowisku. W ocenie organu podatkowego rozumowanie wnioskodawcy byłoby słuszne, gdyby półprodukty, z jakich wytworzony został produkt finalny byłyby przekazywane podatnikowi, celem wykonania przy ich użyciu usługi.

Wtedy przedmiotem obrotu byłaby jedynie usługa, gdy tymczasem z opisu działalności podanego przez wnioskodawcę wynika, że jego działalność będzie polegała „na przygotowaniu pieczeniu i podawaniu kurczaków z różną, a jednym z elementów działalności będzie również sprzedaż gotowego wyrobu, czyli podanie go klientowi, przyjęcie należności i przeniesienie prawa własności do wytworzonego produktu”.

W ocenie organu podatkowego prowadzenie działalności opisanej przez wnioskodawcę, a więc „przygotowanie i sprzedaż” jest zarówno świadczeniem usługi jak i sprzedażą towaru. Skoro, więc z samego opisu działalności dokonanego przez wnioskodawcę wynika, że będzie ona polegać „na sprzedaży” to organ podatkowy nie ma wątpliwości, że na jej określenie równie właściwe jest zastosowanie pojęcia „dokonywanie sprzedaży”, a tym samym działalność opisana przez wnioskodawcę winna podlegać opłacie targowej, a stanowisko wnioskodawcy opisane we wniosku z 12.11.2019r. - jest nieprawidłowe.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień wydania interpretacji przez organ podatkowy i dotyczy stanu przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę.

Jednocześnie informuje się, że niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

POUCZENIE

Od niniejszej interpretacji przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem Burmistrza Miasta Żagania. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Burmistrza Miasta Żagania, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzieli, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

BURMISTRZ
Andrzej Katarzyniec